

A KISVENDÉGLŐS

ORSZÁGOS VENDÉGLŐSÖK, KORCSMÁROSOK, KÁVÉSOK, PINCÉREK, BORTERMELŐK ÉS A SZÉKES-FŐVÁROSI
VENDÉGLŐSÖK ÉS KORCSMÁROSOK

— SZAKKÖZLÖNYE. —

Előfizetési ár:

Egész évre 12 korona, félévre 6 korona,
negyedévre 3 korona.

Felelős szerkesztő és lapkiadó-tulajdonos:

NIKHÁZY GÉZA.

Megjelenik minden hó 1-én, 10-én és 20-án.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VIII., József-körút 13. szám.

A mai értekezlet Abel vendéglőjében, Budafokon,

június hó 17-én pedig Halász Márton vendéglőjében, X., Jászberényi-út 20. szám tartatik meg.

Lapunk tisztelt olvasóinak.

Mindazon tisztelt olvasóinknak, akik a lapunk ellen történt támadásra külön is figyelmeztettek, becses figyelmébe ajánljuk mai számunkban közölt ÉHESSÉG című cikkünket.

A záróra.

(S) A főváros tanácsa jogügyi osztálya egyik legutóbbi ülésén szabályrendeletet terjesztett a tanács elé a korcsma és pálinkamérő-ipar gyakorlásáról. E honlenti működésben első pillanatra is azt kell kérdeznünk, hogy tulajdonképpen miért is méltóztatik a nagyfejű uraknak a vendéglőket, sörházakat egy kalap alá venni a pálinkamérésekkel? Mi, akik lapunk múlt számában közölt vezetőcikkünkben nézetünket kifejtettük az alkoholos pálinka igen káros hatásáról, a világért sem kérünk abból a nagy kegyből, hogy a pálinkamérőkkel egy kalap alá vétsünk, sőt ez ellen minden lehető alkalommal nagyon is tiltakozunk. A vendéglős tisztos és hasznos ipar más

államokban — ott, ahol ezen ipar üzését csak képesített egyéneknek engedik, — egész más elbírálás alá esik, míg nálunk, a mi szabad hazánkban, a jogügyi osztály vallomása szerint, a pálinkát mérni akarók — ha erre engedélyt nem kapnak — korcsmai engedélyt váltanak és csak pálinkát mérnek. Lám, mire is jó a vendéglősi szakképesítés mellőzése! Ki hinné, hogy hazánkban ezen szakképesítés hiányával való vendéglői ipar üzése által is, mennyire terjed a népet ölt alkoholizmus. De hát csak természetes, hogy a zavarosban mindig jó halászás esik, különösen ha ily eljárásokban a hatóság maga nyújt alkalmat és segédkeztet, azáltal, hogy a korcsmai jogot boldogbolgotalannak, minden akadály nélkül kiadja.

Azonban nem is erről akarunk most beszélni, de mivel a jogügyi tanácsszabályrendelete a záróra újabb megállapításakor egyébről is szól, csak természetes, hogy amaz intézkedéseiről is kell említést tennünk.

A tanács, hogy működésének látszata is legyen, úgy találja üdvösnek, hogy korcsmát és sörházat nyáron reggel öt órakor, télen pedig csak hat órakor

szabad kinyitni. A pálinkaméréseket azonban télen-nyáron négy órakor is kinyithatják. E bölcs intézkedésen gondolkozóba esünk. Keressük benne az atyai gondoskodás kétségtelenül üdvös oldalát, de legjobb akaratunk mellett sem bírunk ráakadni. Mert ha erkölcsnemesítés vezérli a korcsmai záróra akkénti megállapítását, nem tarthatja szükségesnek a pálinkamérőknek adott kedvezményt. Ha pedig a vendéglőket csak azért nem kell reggel 6 óra előtt kinyitni, mert ez időben ide senki be nem vetődik, teljesen fölösleges a hatóságilag megállapított intézkedés, mert mi korcsmárosok legjobban tudjuk, mikor érdemes és mikor kell üzletünket kinyitni. Mi azonban azt hisszük, hogy a tanács előrelátó intézkedése arra való, hogy a korán kelő emberek pálinka-szükségletüket valahogyan ne a korcsmákban fedezzék, hanem kényszerítve legyenek az »éltető és erőt adó« alkoholos italok élvezésére; mert utóvégre is első az állam, már pedig ennek érdeke úgy kívánja, hogy az országban sok, minél több alkoholt fogyasztson a hű magyar nép — ha mindjárt belepustul is — és ezért szükséges a pálinkaméréseket

TÁRCA.

Biguli király hadsejéde.

Irta: Talló.

A régi idők kedélyes napjai voltak azok, amikor a határszéli Virágvolgy mint őrgrof-ság képezte Biguli király birodalmát. Azóta már magát Biguli őfelséget is száműzte a sors onnét s hogy hosszas vándorlás után, elszéledtek akkori hívei, ő letelepedett a Mátra hegység mellé, ahol egy tündér szemében találta meg azt a két csillagot, ami őt hozza vándorlásában kísérve, szellemként tünt el előle, új birodalmának határánál.

Azóta elmúlt hosszú pár esztendő s nonsokára legenda lesz a története is, amit megrokkant öreg éthordók fognak mesélni, az őket áhitattal haligát pikolóknak; Biguli királyról és az ő illusztrális hadsegédéről, kamarás úr Marcellról, aki francia száműzöttből lett Biguli király exellenciás hadsegédévé. Az ő ismertetéséről szóljon tehát az itt következő történet.

Akkor kezdődött a szereplése, mikor a még csak Biguli őrgrofot, aki uralkodója volt egy általunk alkotott polgári államnak, igazságos kormányzásáért, az összpolgári államok császára felruházta a felséges címmel, megengedvén neki, hogy ezentúl mint címzetes király boldogíthassa még sokáig alattvalóit. Ennek az örömnak a publikálására rendkívüli polgárgyűlést hívott egybe Biguli őfelsége. Harmincan voltak adóíztető polgárok, kik a polgári gyűlésen szavazó-joggal bírtunk. Mindannyian fekete díszben jelentünk meg. Elnököt választottunk, aki megnyitván az ülést, felolvasta a császári kéziratot, amely először is kiemelve Biguli őrgrof érdemeit, ezeknek legfőbb méltánylásáért felséges úrnak elismerve, őt továbbra is népeinek szeretetébe ajánlja.

Hódolatunk bemutatása után, őfelsége előbbeni titkára tette meg jelentését ama sürgős beruházásokról, mik Biguli őfelsége udvartartásához mátl kezdve szükségessé váltak. Ezek közé sorolván, miszerint kívánatos, hogy őfelségének egy rendes hadsereget is megajánljunk.

Miután pedig egy hadsereg szervezéséhez katonaeber szükséges, felhívja figyelmünket Marcell úr ókamarásságára a dicső francia nemzet száműzött fiára, aki rövid egy héttel ezelőtt érkezett országunkba s már is Biguli őfelsége teljes bizalmát bírja. E célra hajlandó volna őfelsége hadsegédévé kinevezni, ha mi polgárok, az ezzel járó anyagi terhek viseléséhez hozzájárulunk.

Mi éljen kiáltásokkal adtuk belegeyzésünket s legott megvitattuk, miként fogunk a hadsegéd úr eltartásának költségeihez hozzájárulni. Úgy egyeztünk meg, hogy miután éppen harmincan vagyunk, a hónap minden egyes napján más polgár látja vendégül dieneré és soupera a hadsegéd úr exellenciáját, a harmincegyes hónapban meg Biguli őfelsége ad udvari ebédet, ahol mindannyian megjelenünk és személyenként 5 frtjával váltjuk meg a meghívókat és az ebből befolyt összeget adjuk költőpénznek a hagségéd úrnak. Egyenruháról és lakásról őfelsége gondoskodik.

Ezek után átvonultunk a szomszéd terembe, ahol őfelsége titkárja bemutatta ne-

reggel minél korábban kinyitni. Igaz, hogy az atyailag gondoskodó jogügyi tanács nemes tagjai inkább, azaz kizárólag korcsmában vagy a korcsmából hozott jó, üstön főzött, ártalmatlan pálinkát élvezik, mert igen jól tudják, hogy megbízható, tiszta italt csakis itt kaphatnak. A kisüstön főzött pálinka volt hajdan széles ez országban elterjedve, ezt kapta és ihatta úr és paraszt és nem kellett alkoholelleses küzdelmekkel bajlódni. Azóta ám nagyot fordult a világ! Az államnak sok pénzre volt és van szüksége és létesítették az óriás szeszgyárakat, amelyek szakadatlan, éjjel-nappal ontják azt az áldásos nedűt, amely a gyár tulajdonosának nagy vagyont, az állampénztárnak pedig állandóan nagy jövedelmet biztosít, mely anyagi eredmények azonban népünk egészségének és életének rovására értenek el. Oly tény ez, mely immár tagadhatatlan, de melynek megszüntetésére mi képtelenek vagyunk és jelen alkalommal csak azt kérjük a bölcs jogügyi tanácstól, hogy miért tiltja meg a korcsmák és sörházak reggel 6 óra előtti kinyitását? Miért zárhatja el ajtaját azoknak a jobb ízlésű embereknek, akik reggeli pálinkájukat korcsmában élveznék, tudván, hogy az itt kapott pálinka egészségüknek nem ártalmas. És főként miért találja jónak a jogügyi tanács a záróra újabb szabályozásával a korcsmárosok jogait megnyírni és amúgy sem fényes megélhetésüket ezzel is megnehezíteni?

Minket, az ország legjobb és legtöbb adót fizető objektumait a mi honmentő bölcsjeink csak minden alkalommal újabb terhekkel sújtanak és valószínűleg azt hiszik, hogy a temérdek korcsma és vendéglő megannyi aranybánya, amelyek bőven fizethetnek és minden rájuk rótt terhet könnyen elbírhathatnak. A roppantúl elszaporodott korcsmák a felületes szemlélőre tényleg azt a benyomást tehetik,

künk Marcell úr ő exellenciáját, mint Biguli király hadsegédét. Egy perc alatt meghódított bennünket. Rendkívüli előkelőségével s leereszkedő modorával annyira elbűvölt bennünket, hogy távozáskor kijelentettük, miszerint tisztelegve nagyobb áldozatot is meghozunk, mintsem ő exellenciáját országunkból távoznia engedjük. Hogy pedig lelkesedésünk ne váljék szalmaláng hamujává, törvénybe iktattuk a polgárgyűlés határozatát s egy 36 óráig tartó Biguli lakomával ünnepeltük meg e reánk nézve dicsőséges emlékeztetőnapot, ami után ismét visszatértünk a küzdelmes polgári életbe.

Mint említettem, a hadsegéd úr személye rendkívüli meghódított bennünket. Egymás közt versenyeztünk, melyikünk láthassa előbb vendégül ő exellenciáját. Hogy komolyabb vizálynak elejét vegyük, mindjárt az első héten egy jegyzéket állítottunk össze a hadsegéd úr részére, amelyben a b. c. c. rendben mind a harminc polgár neve lett felsorolva, megemlítve, hogy a hónap bizonyos napjain kinél tartozik ő exellenciája tiszteletét tenni. Hogy pedig zavartalanul fogyaszthassa el mindíg kitűnő menüjét, meghatározott időtől

mintha ezen toglalkozás egyenesen a vagyonszerzés útjára vezetne, ámde mi, akik üzletünk terhei alatt nyögünk, azt a felvilágosítást adhatjuk, hogy a gombamódra szaporodó korcsmák a mi megölőnk és tisztos iparunk tönkretetője.

A jogügyi és isten tudja még miféle tanácsnak bármily intézkedése előtt kálapot emelünk, ha iparunk legsarkalatosabb kívánságának teljesítését tűzi munka-programjába. Ez pedig az volna, hogy korcsma- és vendéglőnyitási engedelmet csak képesített szakegyéneknek adjon, hogy ne kényszerüljön a tanult vendéglős laikus konkurrensé versenyé ellen küzdeni és ne kelljen a képesített, a vérbeli tisztos vendéglősnek az avatatlanok számos visszaélése miatt a közönség részéről szenvednie. Ilyen intézkedés nagyban könnyítene jelenlegi nehéz életünkön, mely esetben a reánk rótt terhek alatt nem kellene görnyednünk. Mert hiszen hazánk vendéglőspolgárai talán csak mégsem éppen arra valóak, hogy folytonos végzások és újabb terhek által sújtassanak?

Vagy ha azért teszik ezt állandóan vagyis minden alkalommal az erre hivatott urak, akiktől jót már nem várhatunk, nekünk magunknak kell résen állanunk és minden erőnkkel odahatnunk, hogy az ellenünk irányított támadásokat kellő módon és kellő időben visszautasíthassuk.

Éhesség.

Csak éhiletetlenségre vall, ha bajunkban másba kapaszkodunk, mint azt pl. a Magyar Vendéglős- és Kávés-Ipar is teszi. Ugye lehet, hogy e híres lapnak valamely pénzügyi operációja az utóbbi időben nem jól üthetett be, mely fölötti elkeseredésében a kákán is eszmét keres. Nevezett lap ugyanis június 1-jei számában keseregve figyelmezteti olvasóit, hogy hasonló című lapoknak fel ne üljenek és midőn azt mondja, hogy bár büszke lehetne arra, hogy címének használatával keresik

kezdve asztalt reserváltunk számára. Különböben nem volt válogató, hogy jóindulatát irányunkba ez úton is megmutassa, kikötötte, hogy megelégszik egyszerű polgári ételekkel, csak az italok minősége legyen megbízható, ezt is csak azért, mert ha véletlenül többet talál elfogyasztani, a mi jólétünk éltetésére, ne ártsen meg az ő kamarási egészségének.

Rövidesen hozzáöttünk ő exellenciája személyéhez. Amily komoly és előkelő volt hivatásában, oly bohó és költokező a világéletben. Alig múlt el hét, hogy ne hitt volna meg bennünket egy barátságos öszejövetelre. Ennek a költségeit azonban mindig ő maga fedezte. Nem tesz tönkre, szokta mondani, mikor egy nagyobb lumpuláskor a magas számlát kifizette. A birtokomat nem vehette el a francia kormány, a jövedelmet meg pontosan megküldi Siever igazgatóm. S hogy az ő pezsgő vére találkozott a mi könnyelmű életmódunkkal, javíthatatlan lump vált belőle. Azonfelül hogy hetenkint kétszer-háromszor velünk dorbézolt éjszakánként, ott lehetett őt látni mindenhol, ahol szép asszonyokkal lehetett találkozni és ahol a cigány húzta,

egyes lapok megélhetésüket, bennünket szélhámossággal vádol azért, mert lapunk címét az utóbbi hetekben »Magyar Vendéglős«-re változtattuk.

Mindenki, aki lapunkat és kiadóját ismeri, jól tudja, hogy semmiféle anyagi érdek nem vezérelt lapunk címének megváltoztatására, de legkevésbé indított bennünket e változtatásra az a cél, hogy ezáltal fentnevezett lap javaiból bármit is elhalaszszunk. Ne töltsé tehát el őt az a bizonyos „büszkeség“, de meg se ijedjen nagy éhségében, mert az általa, az ő módja szerint megszerzett konckokra mi világot sem aspirálunk.

Oly alaváló hangon és modorban írt figyelmeztetésére érdeemesnek sem tartanók felszólalni, de tesszük tisztelt olvasóink érdekében, mert az éhségtől síró figyelmeztetésnek tulajdonképpen az a célja, hogy lapunk olvasói körében némi hódítást eszközöljön.

E felszólalásunk tehát inkább olvasóink részére figyelmeztetésül akar szolgálni, mert nevezett lapot mi válaszra nem is érdemlhetjük, annál kevésbé pedig igazolásra, amire szükségünk éppenséggel nincsen.

De hogy tisztelt olvasóink abból a támadásból is a piszkos versenyt láthatják, az tagadhatatlan. Tagadhatatlan, mert olvasóink legjobban tudják, hogy lapunk új címét már utóbbi, május 31-én sajtó alól kikerült és még aznap szétküldött számából levettük és széleskörű, jóakaró olvasóink általános óhájának engedve, lapunknak — minden idegen befolyás vagy nyetegetés nélkül — régi címét adtuk vissza.

Az az éhségtől síró figyelmeztetés elkésve látott tehát napvilágot és annak szerzője láthatja is, hogy arra sem oka, sem szüksége nem volt. De azt is láthatja belőle, hogy lapunk címének változtatásával sem hirdetőit, sem előfizetőit lépre csalni nem akartuk. Ehez különben mi úgy sem értünk, mi revolverrel sohasem dolgoztunk, soha senkit sem rántottunk le lapunkban azért, mert hirdetni nem akart és soha senkit az egekig nem magasztaltunk azért, mert nálunk hirdetett. Mi csak tisztességes, becsületes eszközökkel dolgoztunk és dolgozunk és ártalmatlan dolgot szélhámossággal gyanúsítani csak az képes, akinek saját eljárásai, saját működesei érde-mesei ily jelzőkre.

Aki lapunkat ismeri, aki a lapunkban használt ildomos modort figyelemmel kíséri, láthatja és tudhatja, hogy az soha senki ellen sem alkalmaz semmiféle erőszakosságot, mi által anyagi előnyöket kicsikarni akarna. Aki pedig lapunk szerkesztő-kiadóját ismeri, az

vigasztaló kesergőit a búsulóknak. Az ő leírhatatlan színű egyenruhájával, nélkülözhetetlen szereplőjévé vált minden társaságnak. Mi pedig minden további időre való gondolás nélkül estünk egyik hónaphóból a másikba.

Történt még az első alkalomkor, hogy ő exellenciája soros vendégem volt, a soupe után egy ívet tett élem, amelyben írva volt, miszerint Biguli őfelsége engedélyezése folytán a hadsegéd úr gyűjtést indíthat egy állandó hadsereg szervezésének költségeire. Első aláírónak Biguli őfelsége szerepelt 10 frttal, utána a hadsegéd úr 5 frttal s aztán sorban mindazok, a hol ő exellenciája ez ideig vendégként megjelent. Őt forinttal talán a hadsegéd úr iránt lojalitásból senki sem adott kevesebbet; aláírtam tehát én is 5 forintot, amit ő exellenciája legott nyugtázott is.

Én meg örültem, hogy ez úton sikerülni fog honvédelmi ügyünket nagyobb anyagi áldozatok nélkül rendezni. Sőt nem zugalódtam akkor sem, mikor tisztában voltam vele, hogyha a hadsegéd úr, a sorrend szerint nálam soupeoz, mindig le kell szúrnom 5 forintot a honvédelmi alap gyarapításához.

tudja, hogy szeplőtlen múltú ember, aki becsületese munkálkodása árán szerzett szép vagyont becsületese, jóhiszeműséggel folytán veszítette el s most vagyontalan állapotban bár, de tiszta jellemmel, puritán becsülettel küzd a létért. Akik pedig lapunk szerkesztőkiadóját személyesen nem ismerik, szerezzenek személyéről információt, mely információk róla mindenkor csak a legszebb emberi erényekről fognak szólni. Nem dicsekvésből, de bátran mondhatjuk, hogy a Niházy név hazánkban mindig csak becsületessel említett, amiről a Nemzeti Múzeumban őrzött okmányok a sok évszázados Niházy-család dicsőítéséről tesznek fényes tanúságot. Az évszázadok óta e hazában ismert Niházyak egyikéről sem mondhatja senki, hogy pénzsovárságában valamelyikük olyan dolgokat művelt, mint pl. a Kiss Lajosok, a Soltiak. — Kiss Lajos szerkesztő úr! Ugyan, kérjük szépen, miért nem inkább arra figyelmezteti szívés olvasóit, hogy ama ötven koronát mire is költötték a pénzeket oly sebtiben gyűjteni tudó urak? Mert a tervezett Kisvendéglsök ipartársulatának hitel- és áru-beszerzési szövetkezetének igazgatósági tagjaitól kiereszkoit aláírások útján bevasalt ötven koronákra szükség nem lett volna és nem is volt... mert azok a bizonyos „előre nem látott kiadások” csak tán még-még voltak oly égetően sürgősek, hogy oly sok igazán szegény, de jóhiszemű család-apától oly sürgősen behajtani kellett volna?! 5—6 gyerekekkel bír, igazán szegény kereszmarosok tették le ama ötven koronát, ma se tudván, miért, mire? Mert az a tervezett hitel- és fogyasztási-szövetkezet létre sem jött, mire kellett hát az a sok pénz? És mire hajtják be még most is a jóhiszemű szegény aláíróktól ama ötven koronát? Ezt tessék megmagyarázni, hiszen az úgynevezett előleges költségek a Kisvendéglsök Ipartársulata tagjai által annak idején történt adakozásai által amúgy is teljesen fedezve lettek.

És nem lennének szívések hű olvasóinak azt is megmagyarázni, hogy mi és ki jogosította fel önöket ama ötven koronás aláírásoknak oly gyors gyűjtésére? Senkisé tagadhatja, hogy azt a műveletet rendkívül ügyesen csinálták!

Akik pedig így tudnak sarcolni, azok ne ijedjenek meg az éhenhalástól! Ilyen emberek pedig semmiképpen sem nevezhetnek egy Niházyt, vagy annak e sorokban ismertetett, minden rossz akaratot és spekulációt nélkülöző eljárását *szélhámosságnak*.

A hadsegéd úr a soupé után rendesen elem tette az ívet, én csak azt néztem meg, hogy most mi melletteken gyűjt, aláírtam és fizettem. Voltak a gyűjtés sürgősségének külön hangzatos felszólításai, u. m.: szervezési előköltség, egyenruha beszerzés, kasszárnya, katonakórház, hadi felszerelés, gyakorlati vétel költségeire, egy esetleges ex-lex állapot beálltán tartalék hadialapra és a jó Isten tudná hamarosan megmondani, mi mindenféle ex-lex költségeinek e-hetőségére.

Mi hűségesen fizettük az 5 forintot anélkül, hogy egyszer is eszünkbe jutott volna megkérdezni ő exellenciáját, mennyi és hol kamatoztatja az eddig befolyt honvédelmi alapot. Mindnyájan vakon megbíztunk a személyében s vártuk, mikor fog bennünket Biguli király egybe hívni s a már szervezett hadsereg erejét nekünk bemutatni. Ki tudja, talán még most is várnánk, ha a véletlen oly hamar nem változtat a hadsegéd úr szereplésén, ami aztán az ő régebbi működésére is halvány fényt vetett...

(Befejezés következik.)

Az alávaló hangon írt figyelmeztetés szerzői bizonyítsák, hogy kit is akartunk mi a változtatott lapcímmelettévére vezetni? — Mi pedig majd megmutatjuk, hogy tényleg szélhámósok vagyunk-e.

Van még erre mód Magyarországon!

„A Kisvendégls” szerkesztősége.

BORGAZDASÁGUNK.

Külföldi szakember véleménye a magyar borokról. A minap Budapesten időzött egyike a legkitünőbb németországi borászoknak, dr. *Bassermann-Jordan* Lajos, rajnapfalzi szőlőnagybirtokos, aki azt az óhaját nyilvánította, hogy szeretné megismerlenni a mi borgezdasági és bortermelesi szakintezményeink közül azokat, amelyek itt a fővárosban megtekinthetők. A kiváló szakértő kívánsága természetesen teljesült és *Dobokay* Lajos min. tan. szakavatott kalauzólása mellett dr. *Bassermann* meglátogatta a budafoki állami pincemesteri tanfolyam pinceit. Látogatá-áról a következőket írja:

„Kevés pince akad at a világon, amely ilyen nagyságban egy síkba van a sziklába vájva, ami maga is már elegendő ahhoz, hogy a borok kiépülésére megbecsülhetetlen, majdnem teljesen egyformának maradó hőmérséklet (12° C.) eléréssék.

Az itt kiképzendő pincemesterek minden elképzelhető anyag legdúsabb mértékben áll rendelkezésére, amennyiben óriási mennyiségű kezelésre való borok állnak rendelkezésre. Valahány mintát adtak izlelnem, az mind felülmúlta várakozásomat: a borok mind egészségesek, abszolute tisztaneműek és rögtön meglátszott rajtuk az elsőrendű pincekezelés. Ujdonságok voltak számomra a filoxéra ellen immunis talajon termelt homoki borok, amelyek Magyarországon kívül is a legszeleesebb rétegekben fogyasztási borok gyanánt kelhetnének el. A rizling szőlőből készült borok délibb fekvésű országokban nem bírnak valami nagy bukával: de néhány kóstolt mintából meggyőződtem, hogy a magyarországi rizlingbor igen előkelő rizlingbukté őriz meg magának és hogy képes volna igen sikeresen versenyezni a német rizlinggel. Ez főleg az erdélyi rizlingre nézve áll. Az erdélyi borok sok kitünő fokozatát künn a világban méltatlanul kevésbé ismerik. Elcsodálkoztam azon, hogy Magyarországon az 1901. évfolyam egyike volt a legkitünőbbeknek, holott a német birodalomban, hála az iloncának és ez által előidézett korai rothadásnak, az 1901-es évfolyam nyomorúságos volt. A hegyaljai furmint szőlőből sajtolt borok szeriese, amelyekről nagy érdekléssel tudtam meg, hogy nem szabad őket háziasítani, és gyönyörű számorodni bor zárta be ezt a rám nézve igen értékes és becses borkóstolást. Az utóbb említett borok a maga nemében egyetlenek: edesség dolgában alkalmassint csak a legfinomabb sauternes (girondei) és az 1893. és 1900. évbéli legfinomabb rheingau és rajnapfalzi borok vetélkedhetnének velük. Ezek a finom tokaji borok kétségen kívül a világ legelőbbkelő esemege-boraihoz tartoznak és nagyon jó volna, ha a közönség izlése ismét megbarátkoznék az édes-borokkal, a szőlő e napszülte legnemeesebb termékeivel.

Március 8-án meglátogattam a földmívelési miniszterium épületében lévő országos központi minta pincét, amely méltó a nevéhez. Itt is elébem tették a legkiválóbb fehér- és vörösborok gyönyörű választékát: mondhatom az aradvidéki jó asztali borok megérdemlik, hogy legszeleesebb körökben elterjedjenek, balaton-vidéki, erdélyi, szilváni és tokaji borok, fel egész a legöregebb esszenciáig, egymást követték. A balatoni kadarka, az erdélyi cár-

benet, a fölöttébb elegáns egri vörösborok mind olyan tulajdonságúak, hogy sikerrel versenyezhetnének a kivált Észak-Németországban olyan kedvelt bordeauxival. A magyar bortermeles rendkívül sok oldalú és versenyképes, csak a baj, hogy gyönyörű termékei közül sok a külföldön nem eléggé ismeretes. Kívánatos volna, ha legszeleesebb körökben terjednének. A kívánt árakat mindenkor olcsóknak találtam.

Borértékesítő hitelszövetkezetek. Még nem értük el a filoxéra föllépte előtti bortermeles mennyiségét, mely évenként mintegy négy-öt millió hektoliter volt, de bizonyos, hogy mi-helyt az újonnan telepített szőlők termésbe jönnek, tehát egy-két év múlva, több borunk lesz, mint amennyi a filoxéra előtt termelt. Sőt, mivel az új szőlő ültetése még mindig gyors léptekkel halad, kétségtelen, hogy már a legközelebbi jövőben bortermelesünk még további gyarodására kell elkészülve lennünk. Ennek az eredménynek az elérésére óriás áldozatot hoztunk. Hozzáértők számítása szerint az 1904. évi szőlőültetések is beleszámítva, a filoxéra föllépte óta az új szőlők ültetésébe a hazai szőlősgazdák körülbelül 580,000,000 koronát fektettek be, az állam pedig, hivatalos adatok szerint, az 1826—1903. években 23,322,865 koronát fordított a szőlészet támogatására. Ezek után tehát most egy új földadat áll előttünk. Ez a költséges munkával létesített új szőlők jövedelmezőségének biztosítása. Erre két dolog szükséges. Az okszerű borkezelés terjesztése és a bortermeles értékesítésének megkönnyítése. E célok megvalósítására tömörülnek a szőlősgazdák szövetkezeti alapon s ebben a törekvésükben a kormány is támogatja őket. Azon az értekezleten, melyet ez ügyben a földmívelésügyi miniszteriumban tartottak, *Tallán* Béla miniszter úgy a Budapesten alakuló országos központi borszövetkezetnek, mint a vidékenként alakuló pinceszövetkezeteknek megígérte támogatását. Ugyanakkor hangzott a miniszter, hogy a szövetkezetek támogatásával korántsem akar offenzív állást elfoglalni a borkereskedőkkel szemben, sőt meg van győződve, hogy a szövetkezetek a borkereskedők érdekeit is elő fogják mozdítani s ezért leghelyesebbnek vélné, ha a kérdés megoldásánál a bortermeles és borkereskedők karöltve működneek közre. A pinceszövetkezetek hasznát egyformán fogják élvezni a termelők, a fogyasztó közönség, a kereskedő és a vendégls. A termelő azért, mert a szövetkezet okszerű kezeléssel jobb bort állít elő a termésből. A termelő tehát nagyobb árt kap a boráért, a tényleges eladásiig pedig előleget kap borára, tehát nem lesz kénytelen azt mindjárt szüretkor potom áron elvesztegetni. A fogyasztó közönség azért, mert megbízható helyről jó, tiszta magyar bort kap és pedig olyan vidékből, aminőt akar. A kereskedőnek és vendéglsnek pedig abban lesznek hasznára a pinceszövetkezetek, hogy ezek útján olyan beszerzési források fognak megnyitni számunkra, ahonnan egyenlő minőségben és kellő nagy mennyiségben egy helyen és egyszerre szerezhetnek be jól kezelt borokat.

Vörösboros hordók szintelenítése. Gyakran előfordul, hogy vörösboros hordókba később fehér bort óhajtunk tölteni. Tudvalevő dolog azonban, hogy a hordófa által beszívott szint a rendes hordópácoló szerek, nevezetesen a szóda és més, csak nagyon nehezen tudják eltávolítani. Még ha a két szert ismételtlen a tiszta vízzel felváltva alkalmazzák is, a betöltött fehér borok később ismét vörös színt húznak ki s ez meg kára van a borok kereskedelmi értékének. A festőanyag eltávolítására bevált a következő eljárás: negyedliter nyers sósavat tíz liter forró vízzel hígítsunk fel a pácolandó hordó száz liter tartalmára.

Hatszáz literes hordó számára tehát hatvan liter forró víz és másfél liter nyers sósav kell. E sósavoldattal hengeressük meg a pácolandó hordót 15—30 percig, az erősen vöröszínű oldatot folyassuk ki, majd öblítsük ki a hordót vízzel s aztán a sav teljes eltávolítása céljából kiforrázzuk a hordót két kiló forró szódaoldattal száz liter vízre. A szódaoldat eltávolítása után a hordót egészen megtöltjük hideg vízzel és néhány napig állni hagyjuk. Hogy a szintelenítés elég volt-e, azt könnyű megállapítani, ha a hordó belsejéből kivágunk egy finom szálkát és megfigyeljük a rézsutos metszési sík színét. Ha még vörös festőanyag látszik rajta, a fenti eljárást ismételni kell; rendszerint azonban elegendő hatása van már egyszeri eljárásnak is.

A szőlőtermés. A földművelésügyi miniszteriumhoz június 1-ig érkezett jelentések szerint az országos átlagban a szőlő jó közép-termetűt ígér. Kerületenként nagyon változó ugyan a kilátás, a jégverés is sokfelé kárt tett, hol 60—70 százaléknyt, hol csak 10—20 százaléknyt, mindazáltal, ha megmarad az a termés, melyet a szőlő most mutat, elég jó lenne az eredmény. Mindenesetre megvárható azonban, hogy milyen lesz a szőlő virágzása. Attól függ nagyon sok, hogy a virágzás közben nem éri-e baj a szőlőt, elrúgja a virágját, vagy megmarad-e a gyümölcs. A legközelebbi kimutatás június közepén már kétségtelenül biztosabb adatokkal fog szolgálni

Egyletek, szövetkezetek.

A Magyar Országos Pinceregyesület II. évi rendes közgyűlést f. évi július hó 5-én tartja Budapesten, az újjáruházta közgyűlési termében. — Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Igazolványok és megbízható levelek átvizsgálása. 3. Igazgatósági jelentés. 4. Számvizsgáló bizottság jelentése. 5. Zárszámadás. Felmentvény. 6. Alapszabály módosítás. 7. Választások: a) Elnök választás. b) Vendéglői szakosztály alelnök választás. c) Ház-nagy választás. d) Az igazgatóság kiegészítése. e) Számvizsgáló-bizottság választása. 8. Indítványok. 9. A jövő évi közgyűlés helyének megállapítása.

38. §. A közgyűlésen szólási és szavazási joggal csupán azon rendes tag bír, aki tagsági díjával négy hónapot meghaladó időből hátralékban nincs.

Indítványok beadására az alapszabályok 34. §-ának i) pontja irányadó.

A Székesfővárosi Kisvendéglősök és Korcsmárosok június hó 21-én délután fél 3 óra-
kor, a Doktor László-féle vendéglőben (Favasmező-utca 7. sz.) rendkívüli közgyűlést tart. A közgyűlés tárgyai: 1. Tiszttakar és választmány választása. 2. Tiszteletbeli tagok választása. 3. Indítványok.

A M. O. P. E. igazgatósága a július 5-ikén tartandó közgyűlés korrektt lefolyása érdekében, a következő határozatáról értesíti a tagokat:

1. A szolásra és szavazásra jogosult tagok szavazó lapjukat az egyesület irodájában tagsági könyvük felmutatása mellett, személyesen vehetik át.

2. Azon t. tagok, kik a közgyűlésen személyesen meg nem jelennek, magukat megbízott — rendes tag — által képviseltethetik. E megbízások — az alapszabályok 34. §-ának második bekezdése szerint — két példányban állítandók ki, egyik példány a megbízottnak adandó át, a másik pedig legalább 3 nappal a közgyűlés előtt a titkári irodában leadandó, illetőleg postán beküldendő. Azon szavazók, kik más által képviseltetik magukat és a szavazó-lap másolatát beküldeni elmulasztják, a szavazási jogtól elesnek.

3. A szavazólapok június hó 20-ától fogva vehetők személyesen át.

4. Tekintettel arra, hogy a szavazólapok június hó 20-ától fogva kiosztatnak, a kiosztás pontos és hibátlan lebonyolíthatása érdekében kimondatik, hogy a június 20-nál később belépő új tagok e közgyűlésre szavazati joggal már nem bírnak.

HIREK.

Pincérek és vendéglősök menháza. Lapunk 17-iki számában hosszú cikkben fejtegettük a menházak létesítésének szükségességét. S mivel e kérdéssel oly melegen foglalkozunk, kétszeres örömmel vesszük tudomásul, hogy iparunk régi barátja, *Francois Lajos* pezsgőgyáros, nyugdíjintézetünk igazgatóságánál legközelebbi ülésén menház alapítására nézve készült indítványt tenni. Dícséretes indítványát pedig úgy meg fogja világítani, hogy a menház létesítésének kérdése az alkalommal minden valószínűség szerint testet is fog ölteni. Humánus gondoskodásáért előre is köszöntjük *Francois Lajos* urat.

Panasz. Lapunk egy barátja, egyik fővárosi vendéglős-kartársunk, hozzánk beküldött hosszabb levélben sorolja fel azokat a bajokat, amelyeket úgy a sör, mint újabban a szóda-víz-kartell okoz. Kartársunk panasza főleg a »Vendéglősök szikvizgyára« név alatt szereplő »Artesia« ellen irányul, »mely — így folytatja kartársunk levelében — mint a kartellben levő szikvizgyárak főprefektusa, oly vigéceket küld nyakunkra, kik zsebtolvaj módjára az üres üvegeket elcsenik és ezek árát rajtunk követelik és beszebelik sőt arra is képesek, hogy — őrizetlen pillanatban — a 20 üveggel ellátott szokott ládában csak 5—6 üveg szikvizet raknak le a helyiségebe. Ügylátszik, az »Artesia« vagy nagyon rosszul fizeti embereit úgy, hogy esenni kénytelenek, vagy pedig hiányzik belőlük az erkölcsi érzék. Én nem vádolom valamennyit, de sajnos, nekem különös pechem lehet a hozzám járó alakkal, az én szódásommal. — Négy évig vásároltam Ripper gyárból »Oxigén« vizet és a legisztesesebb kiszolgálásban volt részem; csak amióta az »Artézi« az ür, vált borúsra a helyzet. — Panasszal fordultam a gyárhoz, hol egy hölgyecske erősen protestált kifakadásaim ellen, mert hát 15 ezer kundsafftal van nekik dolguk és ilyen eset nem fordult még elő. Pedig higgye el drága Nagysám, hogy sok vendéglős siratja az ilyen manipuláció következményét, ezidő szerint orvoslásra való kilátás nélkül, mert hát a kartell alatt pukkadj vendéglős !!

Figyelmezteteni tébát lapunk útján szaktársaimat, hogy az én példámon okuljanak és ügyeljenek arra, hogy az »Artézia« emberei hány üveggel ellátott ládát hoznak és mennyi üres üveget visznek. Aláírás.

Az ország természettudósai és orvosai Marillán. Magyarország legkiválóbb természetudósai és orvosai e hó 19-én találkoznak a Szegedhez délen, valamint Nagybecskerek, Temesvár, Fehértemplom, Versec és Oravica városok legközelebb eső fenyves hegyi tájon, a kies Marilla gyógyhelyen. A természeti szépségekben gazdag s nagy hírű magyar gyógyhely, melyet Szerbiából és Romániából is előszere-ttel keresnek föl, ezuttal azon alkalommal gyűjti egybe az ország jeles orvosait és tudósait, hogy huszonöt éve éppen, midőn Krassó-szörénymegye e tündéri völgyét Hoffenreich dr., volt nagybecskereki orvos, a gyógyintézet tulajdonosa és vezető főorvosa fölfedezte s azóta kitaró, mely ügyszeretettel az elsőrendű európai színvonalon álló szanatóriumává avatta föl. A közeli városokból számosan

rándulnak oda ez alkalommal, hol a délvidék társadalmának színe-java tölti el nyári üdülő idejét.

A M. O. P. E. szegedi országos ülésén történtek után megcsappant az igazgatóság iránti bizalom és az e helyezés kérdését az Országos Szövetség kezébe szeretnék elhelyezni a bizalmatlankodók.

Nekünk nem lehet és nincs célunk egyik vagy másik párt zászlaja alá állni, de csupán véleményünknek adunk kifejezést, mely véleményünkkel az ügynek óhajunk szolgálato-t tenni, ha említett törekvéseket nem helyesel-jük. Mert az elhelyezés ügye nem való a főnökök kezébe. Jóllehet, hogy a szövetség készséggel vállalkozik e nagy feladatra, de sikeres kivételbe rendkívül sok akadály ütköz-nék és még több ellenségeskedésre szolgáltatna alkalmas anyagot. A M. O. P. E.-et nem kell és nem szabad elesetnek tekinteni, mert a szegedihez hasonló kudarc nem oly életbe vágó, hogy annak roncsaiból az egyesület ismét ki nem emelkedhetnék. Az idő már ennél is sokkal nagyobb bajokat meggyógyi-tott és kár volna az elhelyezést a M. O. P. E.-től elterelni.

Betörés. A múlt héten betörők jártak Nagy Lipótnak a Váci-körút 9. számú csemegeüz-letében és vendéglőjében. A betörők az ud-var felől jutottak az üzletbe s feltörték az összes szekrényeket és fiókokat. Az irodahe-lyiségből elvittek öt darab, ezer koronát érő fővárosi kötvényt, igen sok ékszert és néhány korona aprópénzt. A fővárosi kötvények számai a következők: 4673, 12192, 7593, 4668 és 4669. Az ékszerek között volt egy egyfedelű női aranyóra, hátán zománcozott és gyémánttal kirakott díszszel, egy hosszú-kás alakú smaragd gyűrű gyémánt díszíté-sel és egy hosszú női nyaklánc. A kár sok ezer korona. A rendőrség az Andrássy-út 38. számú házában tegnap felfedezett betörés tetteseit sejtí ebben a bűnben is.

Kivándorlás — hármásban. Newyorkból jelentik: Furcsa kalandja volt a minap egy Kubik Antal nevű embernek, aki Nyerger-Ujfaluból érkezett az újvilágba a Friedrich der Grosse nevű brémai hajón. Amikor ugyanis szárazföldre lépett, váratlanul élébe toppant a felesége, akitől két héttel ezelőtt érzékenyen elbűcsuzott Magyarországon.

Kubik már régebben tervezte az Ameri-kába való kivándorlást, de egyelőre egyedül akart kijönni és állítólag csak akkor akarta feleségét és két gyermekét kihozatni, mikor már itt foglalkozást talált. Kubik aztán el is utazott, de már akkor föltűnt feleségének, hogy két személyre szóló jegyet váltott; mi-kor pedig kiderült, hogy Kubikkal együtt egy Molnár Mari nevű kackiás özvegy is elhagyta Nyerger-Ujfalut, Kubikné gyanúporral elve, rövidesen határozott es a ferje után utazott Brémába, aki azonban ekkorára már a Fried-
rich der Grosse nevű hajón elvitorlázott. Kubikné gyanúja azonban így is beigazoló-dott, mert a hajó utasainak jegyzékében rá-akadt arra, hogy az állítólagos Kubik Antallal egy Kubik Antané is utazik. Az igazi Kubik Antané erre jegyet vásárolt a maga és két gyermeke számára a Kaiser Wilhelm II. gyorshajó második osztályába és két nap-pal előbb érkezett Newyorkba, mint csapodár ura. Érthető mindezek után Kubik kellemet-len meglepetése, mikor a kikötőben váratlan-nul az igazi feleségével találta magát szem-től szembe. Kubikot és Molnár Marit aztán rövidesen Ellis-Islandra, a bevándorlási ha-tóság szigetére vitték és a hatóság itt azt a salamoni bölcseségű ítéletet hozta, hogy Ku-bikot kiadja igazi feleségének, Molnár Marit pedig visszazállítatja Magyarországra.

Kellemetlen vendégek. A londoniak igen, de a st.-louisi világtárlás igazgatósága semmiesetre sem örül annak a hírnek, ame-

lyet londoni újságok a rendőrségtől kaptak. Eszerint az angol metropolisban nem kell nagyon vigyázni a bugyellárisokra, mert a londoni zsebmetszők előkelő és népes társasága testületileg átvonult St.-Louisba, hogy ott folytassa d. szkréten, de tüzes buzgalommal jövedelmes mesterségét. Ez a finom társaság, mint egy londoni detektív beszél, gyönyörűen szervezett céh, amely friss egyöntetűséggel működik: a tagok állandó kapcsolatban vannak egymással, a kezére járnak egymásnak és fáradozásuk eredményeivel, becsületes keresetükkel hűségesen beszámolnak a vezetőségnek. Az elnökök nagyon jól ismeri a londoni rendőrség, de nem lehet ellene tenni semmit, be nem zárhatják, mert ő nem működik gyakorlatilag, csak a testület ügyeit intézi és ideákat ad. A zsebmetsző urak elegánsan öltözködnek, drága hotelekben laknak, elsőosztályon utaznak, mert ezt így követeli az üzlet. Szerencsére tehetik, mert egy londoni zsebmetsző heti keresete a detektív becslése szerint átlag legalább ötszáz korona. Szóval nagyon tisztességesen megélhet belőle.

Paraszt-furfang. Székesfehérvárról írják: A déli vasut mentén lévő egyik fehérmegyei faluból *Förhész* István öreg földmives a fővárosba igyekezett, hogy meglátogassa katonafiát. Otthon az anyjuk ellátta a tarisznyát mindenféle hazaival, még a bor sem hiányzott belőle. Aztán felült a gőzösz Kelenföldön szállt ki az öreg s elhelyezkedett a villamoson. Utközben azonban egy kis baj érte a vámnál. Ott betoppant a kocsis belsejébe a pénzügyőr.

— Mi van az üvegben, atyafi? — kérdi a pénzügyőr.

— Bor. Viszem a katonafiának...

— Ez másféliteres üveg, csak egy litert szabad bevinni. Ezután vámot fizet.

— Nem fizetek én.

— Szálljon le a kocsirol, fizetni kell.

A kocsiiban nevetett mindenki, csak az öreg ült komolyan a helyén. A pénzügyőr le akart szállni, hogy segítséget hozzon, azonban alig fordult felre, a paraszttal villámgyorsan fölhaltotta a borosüveget s addig el sem vette a szájától, míg vagy felliterte vaio le nem hömpölygött a torkán.

— Na, — szolt nagy lélekzetet véve — most már nem több egy liternél!... Ugy-e, hogy nem fizetek?

A nem várt fordulatra harsogó kacagásba tört ki a hálás publikum. Az öreg meg elfogta a keserűség:

— Nem nevetni való ez kérem mikor még úton-útfélen is megadózzák a szegény embert...

A horvát sertés behozatala. A sertésűs drágulását kizárólag annak tulajdonítják, hogy a vásáron kevés az állat s a nagy kereslet állandóan dragítja az élőállat árát. A fölhaltás növelése érdekében arra kérték a kormányt, engedje meg, hogy Horvátországból és Szlavóniából hozhassanak sertést a budapesti vásárra. A földmívelési miniszter értesítette a fővárost, hogy a hentesek kérelmét nem teljesítheti. A miniszter szerint a zárt sertésvásár forgalma elegendő. Tavaly mindössze 32 nap volt, amikor a fölhaltott állat mind elkelt. Ez azt bizonyítja, hogy a fölhaltás elegendő. Különben a miniszter leirta szerint a behozatal általánosságban nincs megtiltva. Elutasította a miniszter a fővárosnak azt a kérelmét is, hogy a horvát sertést a ferencvárosi szabad vásárra hajhassák föl.

Orvos és a vadász. Sehogy sem fért a fejébe *Mijics* Mila napszámosnak, aki egyébiránt reitegett vadász volt, hogy az erdők vadjait és a mocsarak szárnyasait is úgy ki lehet árendálni, mint a pálinkás boltot. Mivel pedig a bukováci vadászterület bérlőjének az emberei sok borsot törtek az orra alá, megüzente *Donoszlovits* Vilmos dr. zombori or-

vosnak, a bérlőnek, hogy óvakodjék a puska-csöve elé kerülni. Másfél évvel ezelőtt az orvos cserkészés közben az erdőben a vadászra bukkant, aki harmadmagával puffantotta az ő nyulait. Fölshíította, hogy adja át a fegyvert, de mivel *Mijics* fenyegető mozdulatot tett, puskájával ráütött a vállára, hogy a harcra képtelenné tegye. A lárma többet siettek elő, akik azután megakadályozták a további veszedelmet. A zombori büntetőjárásbíró, ahol a vadász könnyű testi sértés miatt tett panaszt, jogos önvédelem címén fölmentette az orvost, de a törvényszék 30 korona pénzbüntetésre ítélte. A Kuria második büntetőtanácsa, *Szerényi* Kálmán helyettes koronaügyész indítványára, a vádlott semmisségi panaszát elutasította.

Hamis váltó. A bácskurai takarékpénztár négy évvel ezelőtt ifjabb *Staub* Lajos budapesti vendéglősnek egy négyszázkoronás váltót eszkomptált, melyen *Schmidt* Frigyes újverbázi lakos mint forgató szerepelt. A váltót később bepörölték s akkor kitudt, hogy a Schmidt aláírása hamis. Az iratok átvándoroltak a büntetőtörvényszékhez, mely *Staub* Lajost okirathamisításért helyezte vád alá, mert az irázzakértök kijelentették, hogy a hamisítás az ő kezére vall. *Staub* a vizsgálat során, valamint a főtárgyaláson tagatta, hogy ő hamisította volna a Schmidt nevét, s mivel az irázzakártök véleményén kívül más elfogadható bizonyíték nem támogatda a bűnösségét, a törvényszék *Somogyi* Aladár dr. védőügyvéd meghallgatása után fölmentő ítéletet hozott.

Sós eső. Utahban és Wyomingban, Észak-Amerikában, nemrég olyan eső esett, hogy azoknak a ruhája, akik megáztak ebben az esőben, megszáradás után egész fehér volt a rája lerakodott sótól. A söréteg belepte az összes szabadban lévő tárgyakat és az ablakok üvegét álláthatatlanná tette. Kiszámították, hogy egy négyszög mértékű területre nem kevesebb, mint három tonna só esett, amit a nagy szél hozott az utahi nagy sóstóból.

Ferencz József és Kossuth Lajos. Különös dolog miatt, egy kedves jelenet lejátszódása következtében, került egymás mellé ez a két név. Az algyői népiskola 45 kis nebuója *Jójár*t József tanító vezetése mellett bent járt Szegeden, ahol megtekintették a város nevezetesebb helyeit. Többek között felvittek az apró emberkeket a városháza közgyűlési termébe is, ahol a sok kis fickó nagyon sokáig nézgelődött. Az egyik virgonceszemű emberke megpillantotta *Ferencz József* királyunk arcképét is. Hosszan nézte a hatalmas képet, majd odafordult a tanítóhoz és megkérdezte:

— Ugy-e, tanító úr, ez *Kossuth Lajos*?

Az orrvadász halála. Kitudnő célívó volt *Varga* Márton maglódi gazda és sok keserű órat okozott a vasárnapi vadászoknak. Volt rá eset, hogy a vadász urak hozzá fordultak s megkérték őt, lőjjon nekik nyulat, hogy szegyenben ne maradjanak, mert máskülönbben restelnek hazamenni. *Varga* jó pénzért mindig teljesítette kérelmüket, de ezt a bizalmat aztán ki is használta a maga javára s lelőtt minden vadat, ami a puskája csöve elé került. Senki sem mert szólni emiatt *Vargának* s szabadon járhatott lesre még tiltott időben is. De *Varga* merészsége végre megboszlta magát. Jó hátultöltő puskáját eladta drága pénzért s régi elültöltő fegyverét vette elő rejtkehelyéről s ezzel ment a minap este lesre a szőlők alá. A fegyverben igen régi töltés volt. Amikor egy nyúl bukkant föl, *Varga* vállához emelte a fegyvert s megnyomta a ravaszt. A töltés reitenetes dördüléssel visszafelé sült el és szétvetve a fegyvert, *Varga* nyakába furódott. Az orrvadász holtan rogyott a szőlő árkába. Felesége és öt árvája siratja.

KÜLÖNFÉLE KÖZLEMÉNYEK.

Dégenfeld gróf és az amerikai magyarok. Dégenfeld gróft, a tiszántúli evangélikus református egyházkerület főgondnokát, nagy örömmel fogadták az amerikai magyarok. Kálvinisták s más vallásúak egyaránt. Ahová csak ment, mindenütt zászlókkal, üdvözlő beszédekkel, fehérruhás, virágcsokros leányokkal várták, s volt dal, zene himnusz és szózat, meg banket a tiszte etére annyi, hogy szinte sok. Persze, imponált a magyaroknak egy vérükből való gróf, aki hozzá még egyszerűen nemes ember is. Dégenfeld gróf barátságos modorával, színmagyar eszejárásával meghódította az amerikai magyarság szívét, de még az angolok szívét is, akik tisztelni jöttek elébe. Dégenfeld grófnak sok sok szónoklatot kellett egy-egy ünnepség keretében végighallgatnia. Szólni, beszélni akart hozzá minden gyülekezet minden tagja. Derült jelenetekben sem volt hiány. Így megessett, hogy az egyik banketen a nép szónoka, a kurátor úr ékes magyar nyelven köszöntvén a gróf urat, emígyen kívánt Dégenfeldnek minden jót: Engedje az egék ura, hogy Föl-séged minél előbb befejezze földi pályafutását.

Dégenfeld gróf mosolygott és csak annyit válaszolt a derék kurátor jókivánataira: Hagyjuk pályafutásom befejezését, kedves kurátor úr — legutóljára.

Az egyik községben történt, hogy Dégenfeld előtt nagyon ismerősnek tünt föl a deputáció egyik tagja. Dégenfeld megszólítja az atyafit, szólnán hozzá a következőképpen:

— Barátom uramat ismerem valahonnan?

— Az meglehet — válaszolt az atyafi. —

Sokan mondják, hogy Petőfire hasonlítok, de vannak olyanok is, a kik egyenesen Mátyás királyhoz hasonlítanak.

P. egyházközség banketjén az ünnepi szónok feláll és minden megszólítás, bevezetés nélkül Dégenfeld gróf felé fordul, mondván:

— Ha majd úszol az élet tengerén: reményed legyen a vak remény, — szolt és leült.

Nem utolsó dolog volt az sem, amikor az egyik magyar meginterpellálta magát Dégenfeld gróft, nagy fejcsoválva és sajnálkozva szólna hozzá:

— Ejnye, ejnye, kegyelmes gróf úr, de hogy is tudtak ilyen messze földre ilyen idős embert elküldeni?!

Szóval, Dégenfeld gróf jól érezte magát magyarjai körében. Hiába iparkodtak a pán-szlávok és mások is megzavarni az egyetértést és hiába nevezte a magyart gyűlölő sajtó Dégenfeld gróf látogatását, Amerika ellen intézett támadásnak, Dégenfeld gróf minden főnnakadás nélkül teljesíthette, mint főkurátor, kötelességét és szive-lelke szerint kutathatta azokat az okokat, melyek alkalmasak volnának arra, hogy ez az acélozott magyar nép folkerekedjen és visszatérjen hazájába. Dégenfeld grófhhoz hasonló, önzetlen, nemeslelkű, vérbeli jó hazafit kellene ide küldeni, hogy szanalják az amerikai magyar viszonyokat, mert bizony ma csehül állunk, vész, pusztul, elpánszlávosodik, elamerikaiasodik a magyar...

A szegyéllős kutya. Párisban most kiállították *Izabey* festőnek (élt 1767—1855-ig) miniatűr-képeit és krétarajzait. *Izabey*, I. Napoleon udvari festője, nemcsak kiváló művész, de igen elmés és éles ember is volt. Egy napon — beszél a „Gaulois” — megjelent nála egy dél-francia úr, aki a tubákos szelencéjére akart vele egy miniatűr-képet festetni és pedig a kutyájának a képet. — Nem közönséges állat az — mondta a dél-francia — nagyon szeretem őt. Mennyit kér ön?

— Tíz frankot! — felelte *Izabey* nevetve.

Tízennégy nap múlva újra eljött a megrendelő. A kép készen volt. Megfigyelte azt, megbámulta és azután így szolt:

— Bájós! Mintha csak élne! Ez az ő tekintete, az ő szőre! De meg kell önnek mondanom, Izabey úr, hogy az állatnak egy csodálatos tulajdonsága van. Nem túri, hogy sokáig nézzék! Ha ránéznek, rögtön visszahúzódik odujába. Szeretném tehát a kutya házáts a szelencén látni. Talán tudna egy kutyaházat is ide festeni?

— Megpróbálom, mondta Izabey. De akkor drágább lesz a dolog és pedig husz frankkal!

— Rendben van — szölt a dél-francia — újra el fogok jönni.

Két hét múltán jött. Izabey megmutatta neki a képet, amelyen most csak egy kutya volt látható.

— Hol van a kutya? — kérdi csodálkozva a megrendelő.

— A kutya?!... Hát nem tudja, hogy ha sokáig nézik, az ólába mászik. Nos, mi most sokáig néztük és azért visszahúzódt az ólba.

— Erre nem is gondoltam — felelte a derék úr — de mindenesetre így kell lennie. Mondtam önnek, hogy az egy csodálatos állat. Erre meglepődötten fizetett és távozott.

Furcsa védelem. Elvégezvén a községi dolgokat, a nemes előjáróság tagjai bevonultak bíró uram szobájába — egy kis üdülésre. Hivatalos munka után jó, ha az ember egy kicsit könnyít az elméjén. Az üdülést, már mint egy kis bor megívását, helyén valónak és szükségesnek találták a falu bölcsei, mert úgy nekiláttak, mintha soha akarnák abba hagyni. Ugy tíz óra tájban betért a derék bakter is, ő is csak belső ember. Lámpáját, dárdáját letette és szintén odatelepedett a kancsó mellé. Katonaviselt ember volt, szépen eresztette a szót, ennél fogva szívesen látták a gyülekezetben. Éjfél már jól elmúlt, mikor egy lelkiismeretes közsegatyanak végre eszébe jutott, hogy a bakternek ilyenkor mégis csak másut lenne a helye.

— Komám — mondta szeliden — ha kend is itt ül, ki vigyáz a falura? Az lohat aki akar!

A bakter csak rántott a vállán:

— Ugyan, esküdt uram, hát ki lopna, most, mikor itt vagyunk valamennyien!

ÜZLETI HIREINK.

Vendéglő-megnyitás. Müller M. jónevű vendéglős-kariarsunk, az Újvilág-utca 16—18. sz. a. »Új kispipához« címzett vendéglőjét megnyitotta. A jól berendezett és jó vezetés alatt álló vendéglőnek biztos kilátásai vannak arra, hogy a közönség által örömet fog felkerestetni.

Üzletmegnyitás. Weiszinger Lőrinc kartárs IX., Soroksári utca 30. szám alatt levő, régi, de nagyon elhanyagolt vendéglőt megvette és azt a múlt hóban ujonnan átalakítva és berendezve megnyitotta és már is örömmel tapasztalhatjuk, hogy Weiszinger Lőrinc úr szeretetreméltóságával, előzékenységével, vendégeivel szemben tanúsított kifogástalan modorával a fenti vendéglőt máris oly nivóra emelte, hogy az ott kapható jó izletes ételekre, valamint hamisítatlan borok és naponta frissen csapolt sörökre a nagyérdemű közönségnek figyelmét jó lelkiismerettel felhívjuk.

Helyváltások. Magel Gyula főpincér Kassáról a bártfai Hungaria-szálloda főpincéri állását foglalta el. — A budai Bapszky-féle »Erzsébet«-kávéházban Lakner János a főpincér, Szabó Sándor éjjeli főpincéri-állást tölti be; Lacza Gyula, Fekete János és Falatkay György felszolgálók, Unger András tekeőr. — Kovatcsik István a szegedi Tisza-szálloda étteremében az éthordói állást elvállalta. Markovics Lajos a nagyváradi Zöldfászálloda szobapincérévé lett. — Nagy Árpád a szatmári Károlyi-szálloda főpincéri állását foglalta el. — Trenk Adolf a szatmári Erzsébet-

kávéház főpincéri állását tölti be. — Kondor Károly a szatmári Pannónia-kávéház reggeli felszolgáló-pincére — Weisz Sándor a szatmári Európa-étterem főpincéri, Kösztnér József éthordói és Máté Bálint a borfiú állást töltik be. — Schrettnér Márton, a fővárosi főpincéri karnak ismert és kedvelt alakja, Chrobok V.-féle étteremben VI., Teréz-kört 43. szám alatt a főpincéri állást tölti be, mellette mint éthordók Odor Zsigmond, Nagy Mihály, Veres Gyula, mint borfiúk pedig Windl Imre és Haacker Nándor működnek. — Bálint Lajos az 1898. év óta az alvácni fürdő vendéglőjének minden nyári évadon főpincére, a főpincéri állást a jelen évadban ismét ott tölti be. — Unterreiner Vince, a Tusnádfürdői »Gyógyterem« főpincéri állását foglalja el. — Bogdár Károly a kassai Széchenyi-sziget kioszkjának főpincéri állását tölti be. — Babista József a margitszigeti Kaps J. fogadójának hosszabb időn át volt szobafőpincére a városligeti »Fővárosi pavillon« nagyvendéglő főpincéri állását foglalta el, míg a füzetőpincéri állást mellette: Fábos Ödön tölti be. — Tatay Pál, a szatmári honvéd-sörccsarnok és étterem főpincéri állást tölti be. Ugyanitt éthordók Kövesi Károly és Halabás József, borfiú Tenesi István. — Garger Pál a szatmári Pannónia-szálloda étterme főpincéri állását foglalta el. — Wolf György a Hévízi »Mexikó« vendéglő főpincéri állását foglalta el. — Lementzey Károly Tarcsa-fürdőn a Pósch »Korona«-szálló főpincéri állását foglalja el. Ugyanitt a Jellasits-féle vendéglő főpincéri teendőit Weber Károly látja el.

SZERKESZTŐI POSTA.

Többeknek. Engedelmükkel ezen gyűjtőcím alatt bátorodunk szíves érdeklődésükre megizenni, hogy a szükséges orvoslást meg fogjuk szerezni és meg is fogjuk találni. Addig is mai számunkban csördítünk kissé fülük közé.

A. R. urnak. Budapest. Mivel lapunkat mindig a megjelenés előtti napon nyomatluk és postára adjuk, szíves küldeménye későn érkezett.

M. B. M.-Sziget. A kikiáltási árat szőlőnél és házostályadó alá tartozó ingatlannál az évi állami adó kétszázszoros összegében, házbéradó és földadó alá eső ingatlannál az évi állami adó százszoros összegében állapítják meg. Az ingatlan után fizetett általános jövedelmi pótdadót és más községi járulékat nem számítják.

R. K. Szeged. A pénzügyminiszeri rendelet szerint a fizetésektelen adóhátralékosoknak, ha azért folyódnak, részletfizetési kedvezményt adnak, vagy ha a kérelmüket az adóhivatalnál szóval előadják. A részletfizetés legfőbb 17 hónapig tarthat, azaz legkésőbb 1905. szeptember végére minden adóhátralékot el kell törleszteni. Részletfizetést csak annak engednek, kinek egyévi adótartozása az ötszáz koronát meghaladja. Az 1903. május hónap elseje előtti adótartozást rövid haláridő alatt egy összegben le kell fizetni. Aki részletfizetési kedvezményt kap, e kedvezményt azonnal elveszti, amint egy részlet kifizetését elmulasztja. A pénzügyigazgatóság vagy az adóhivatal megkövetelheti, hogy a részletfizetési kedvezményt kérő fel hatóságai bizonyítvánnyal igazolja fizetésektelenségét, valamint azt is, hogy az állam követelése nála nem forog veszedelemben. Ha az adóhátralékos részletfizetési kedvezményt kap is, azért a biztosítási végrehajtást elrendelik ellene.

Üzletvezető kerestetik

Egerbe, a Tóth Csepregy Ferenc-féle jóforgalmú vendéglőbe, aki a konyhat saját költségén tartja fenn s annak, valamint sörnek, szódavíznek jövedelmét ő maga élvezi. — Üzlet, lakás a hozzátartozó helyiségekkel díjtalan. — Julaiék e y hektoliter bortól 4 kor., szesz italoktól 3 korona. Az illető (izr. kívül) akár mily vallású lehet. Az üzlet május hóban átvehető. Ajánlatok Tóth Csepregy Ferenc, Eger, Honvéd-utca 26. sz. alá kéretnek.

Szállodai üzletvezető és könyvelő,

ki ezen minőségben már több elsőrangú szállodában működött s igen jó bizonyítványokkal rendelkezik s több nyelvet perfect folyékonyan beszél s szóban és írásban, állást keres. Hasonminőségű állásokon kívül elfogad fürdő gondnoki vagy igazgatói állást, melyeknek betöltésére széleskörű ismeretek és gyakorlati tapasztalat képesítik.

HÉVIZI GYÓGYFÜRDŐ

Keszthely vasuti állomás.

Kénes Héviz (megnyitás május 1-től szeptember végéig) iszapkorpával.

Világszerte ismeretes fürdő; gyógyulást nyújt csúsz, köszvény, esont-izület és közbantalmaknál csonttorés, csontszú, Nueralgia (ischias) görvélykór oly esetinél is, amelyek már sehol sem voltak gyógyíthatók. Maszirozás, maszirozó terem hozzátért maszirozóval.

Prospektust kívánatra ingyen küld
A fürdőigazgatóság.

Vendéglő-megnyitás.

T. cz.

Van szerencsém a n. é. közönségnek b. tudomására hozni, hogy

Ujvilág-utca 16-18. szám alatt
az „**ÚJ KIS PIPÁ**“-HOZ

címzett vendéglőt nyitottam.

Főtörökvésem oda fog irányulni, hogy kitűnő magyar konyha, úgyszintén hamisítatlan tiszta borok, valamint naponta frissen esapolt „Részvény Udvari sör“, továbbá figyelmes kiszolgálás által a n. é. közönség bizalmát minden tekintetben elnyerjem. Számos látogatásért esedezik kiváló tisztelettel

Müller M., vendéglős.

Adás-vétel.

Tudván azt, hogy becses lapjában az üzletek adás-vételéről hirdetéseket közöl, hajlandóan mutakoznék lapjának becses olvasói között az ilyenmű üzletek közvetítői szerepét elvállalni.

Sok évi tapasztalatom meggyőzött arról, hogy az üzleteknek adás-vétele alkalmával úgy az eladóknak, mint a vevőknek okvetlen szükségük van lelkiismeretes közvetítőre, aki magán viseli mindkét fél érdekeit, anélkül azonban, hogy a már elharapózott visszaéléseknek bármelyikét is felhasználná. A közönség legnagyobb része bizalmatlanul fordul el az ügynököktől, mert azok rendszeren saját érdekeiket tartják szem előtt és nem sokat törődnek az érintkező felek közös ügyeivel.

Manapság már száma sincs azoknak az irodáknak, melyek minden szakértelem nélkül közvetítéseket vállalnak el s az erőszakos rábeszélés, nagytások, valóitan és sohasem létezett bemozdások stb. eszközeikkel az üzletet megkötötték, hallatlan összegekre rúgó provizókkal állanak elő.

Nem lehet csodálni tehát, ha ily tisztességtelen eljárások következtében a nagy közönség irtózik az ügynökökkel való érintkezéstől.

S ezt csak is az ön becses lapjában való közlésekkel lehet az n. é. közönség érdekében jóvá tenni olykép, hogy a szálloda, kávéház, vendéglő s korcsmai üzleteken kívül csakis az ezekhez tartozó felszerelések közvetítettnek a következő feltételek mellett:

100—300 frtig 10%

300—500 » 7%

500—2000 » 5%

2000—10000 » 4%

azonfeittől pedig 3% közvetítési-díj mellett sem az eladó, sem a vevő nincs megszarolva.

Umlauf Miklós.

Adás-vétel.

Az alábbi hirdetések címei lapunk kiadóhivatalában (József-körút 13.) Umlauf Miklós kinal tudhatók meg.

Kereslet:

Szálloda vidéki nagy városban, 10—20 szobával, kávéházzal, étteremmel megvételre kerestetik.

Beszálló vendéglő nagyobb községben megvételre kerestetik.

Kávéház, szolid és életképes üzlet, vidéki forgalmas városban, megvételre kerestetik.

Kisebbszálloda, elsőrangú, vasutközlekedéssel, kisebb vidéki városban, megvételre sűrűn kerestetik.

Nagy szálloda, elsőrangú üzlet, bérbe vételre kerestetik a fővárosban vagy vidéken.

Kínálat:

Fényes jövőt biztosító vendéglő a főváros legforgalmasabb körútján, közel a pályaudvarhoz 1700 forintért, berendezéssel együtt eladó.

Budapesten a nyugati pályaudvar közvetlen közelében egy kitűnő napi forgalmat csináló vendéglő fontos családi körülmények miatt — 600 forintért sűrűn eladó.

A főváros egyik központjára szolgáló s nagy élénk-forgalommal bíró út elején, egy régen fennálló és állandóan sokat jövedelmező vendéglői üzlet eladó vagy elszámolásra átadandó.

Egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelő tetőtől talpig új berendezéssel ellátott vendéglő a székesfőváros kellő közepén fontos családi okok miatt azonnal eladó.

Határszéli nagyforgalmú város központján fekvő kávéház, kereskedelmi kaszinóval családi körülmények miatt el- vagy átadó.

Nyáron-Télen. Egyforma s nagy forgalmat csináló vendéglő a főváros alkalmas pontján — más városban üzlet-vétel miatt átadó.

Legelső közlekedési útján a fővárosnak, a központi pályaudvarhoz közel sarok vendéglő, étterem állandó jó menettel eladó.

280- és 300 forintért a főváros külterületén tisztes-séges megélhetést és megfelelő jövedelmet biztosító korszerű üzletek azonnal átvehetőek.

Jó karban levő két ajtós jég szekrény, Tóth Károlynál, Práter-u. 29. sz. a. azonnal eladó

Új Gramophon mely a kisvendéglősök bálján lett bemutatva és kintuntetve, olesó áron eladó. Cím a kiadóhivatalban.

Jó karban levő Gramophon 80 koronáért azonnal eladó. Cím a kiadóhivatalban.

Bor. 30 hektoliter Muskatály, 3 éves, 20 hektoliter Rizling, 3 éves, 16 hektoliter Rizling, 6 éves, palackkérett, olesón eladó.

Szálloda, kávéház, vendéglő vidéken bérbe s eladásra nagy választékban vannak előjegyzésben. Vevők, bérlők forduljanak teljes bizalommal hozzám, amennyiben céloim lelkiismeretes és pontos kiszolgálásom által a n. é. közönség teljes megelégedését kiérdemelné.

Vendéglő, kávéház elszámolásra, bérbe, s eladásra, kisebb-nagyobb szabású üzletek a főváros és környékén nagy választékban elő vannak jegyezve. Az elszámolási üzleteknél készpénz óvadékkal nem közzvetítetek, csak az átvett ital után járó esetleges kiiztetés.

Vendéglő, általánosan elismert régi jó üzlet, amelyben a jelenlegi tulajdonos 7 éven át a rossz viszonyok mellett szép kis vagyont szerzett, előnyös feltételek mellett eladó. Olesó házbér.

Vendéglő, jó és forgalmas helyen, ahol a konyha jó árak mellett erősen megy, előkelő vendégek által látogatott üzlet, erős italforgalom, bárkinék melegen ajánlom, ezen ritka alkalmi üzlet átvételéhez 3000 forint okvetlen szükséges.

Kávéház, nagyobb szabású, a fővárosban közismert jó nappali és éjjeli üzlet, tulajdonos súlyos betegsége miatt igen előnyös feltételek mellett eladó.

Kávéház nagy vidéki városban, ahol sok tisztviselő és katonatiszt törzsvendégek, előnyös feltételek mellett eladó, vagy egy közismert szakembernek bérbe adandó.

Szálloda vidéki nagyobb városban, étterem, kávéház, 12 vendégszoba, szép lakás, kocsiszin, kerthelyiség s veteménykert házzal együtt vagy

Ház Rákospalván halálesett miatt, előnyös feltételek mellett, eladó.

Wagner-féle egyosóves sör-apparátus, egészen új, azonnal eladó. Keval Ignácnál, Budapest, Lónyai-utca 27. szám.

Vendéglő, elegáns berendezésű, erős menetelű üzlet, Erzsébet-körzton, olesó házbérrel, előnyös feltételek mellett eladó. Évi forgalom 24,000 frt.

Vendéglő a fővárosban, közismert üzlet, amelyen csak minden 30 évben egyszer van eladásra kínálva, a legutolsó évben is 80,000 forint forgalmat ért el, üzletétől való visszavonulás miatt kedvező feltételek mellett megvehető.

Vendéglő, forgalmas helyen, szép kerthelyiséggel, téli tekepályával, légszusz-világítással, elutazás miatt igen olesón azonnal vagy augusztus hó 1-jére eladó.

Vendéglő, kaszárnyával szemben, malmok, gyárak és országos vásártér közelében, kimutatható más vállalat miatt eladó.

Kávéház, a Külső Soroksári-úton, kisebbszzerű, jó forgalmú üzlet, ahol a billard jövedelmezi a házbért, családi körülmények miatt 450 forintért sűrűn eladó.

Vendéglő kávéházzal egyben, forgalmas, nagyobb vidéki városban, a piac téren fekvő helyiséggel, amelyet tulajdonos 31 éven át bírja és vezet, előregedés miatt a házzal együtt 26,000 forint vételárral, 15,000 forint teherrel, eladó. Csak keresztény vallású reflektálhat

Pályázati hirdetés.

Az Egri kaszinó hetven év óta fennálló

vendéglő-, szálloda- és kávéház-bérletére

f. évi július 1-re pályázatot hirdet. Eddigi bérösszeg volt 5600 (ötezerhatszáz) korona. Tudakozódásokra azonnal felvilágosítást ad Breznay Imre tanár, kaszinói igazgató, Eger.

Előleges jelentés!

A pilzeni főző-kiállítás alkalmával a

WESTBÖHM. GASTWIRTE-ZEITUNG

július 1-én,
július 15-én és
augusztus 1-én

három külön kiadásban fog megjelenni.

Hirdetéseket e külön számokra a hirdetés-kezelőség felvállal Karlsbadban,

Haus „Kaffebaum“.

Telefon 19 Interurban.

Telefon 19 Interurban.

Voranzeige.

Anlässlich der Pilsener Ausstellung für Kochkunst etc. erscheinen drei Specialnummern am

1. Juli,
15. Juli und am
1. August

der „Westböh. Gastwirth-Zeitung.“

Inserate nimmt entgegen die Inseraten-Verwaltung in KARLSBAD,

Haus „Kaffebaum“.

Telefon 19 Interurban.

Telefon 19 Interurban.

☛ Kényelmes kirándulóhely!! ☛

A „Rózsakert”-vendéglő

== Budafoki-út 47 és 49. szám. ==

Ünnepnap, vasárnap és minden csütörtökön szegedi halászlé és rántott hal, Elsőrendű cigányzene, Női kiszolgálás. Tiszta hegyi borok. Meleg és hideg ételek. Pontos kiszolgálás. Mindig friss csapolás Dreher-féle Korona és Baksör.

A közönség becses pártfogását kérve, tisztelettel

Kovács János
vendéglős.

Bérbeadási hirdetés.

A Pápa—Ugod néven alapított hitbizományi uradalomhoz tartozó s r. t. Pápa városban a vasuti állomástól 5 percnnyire élénk forgalmú helyen fekvő, szállószobákkal és tágas istállókkal ellátott úgynevezett

Tyrol szálloda,

nemkülönben ugyancsak Pápa r. t. városban az országos állat-vásártér közelében fekvő, tágas istállókkal és egyéb szükséges mellékkellyiségekkel ellátott

Csóka vendégfogadó

1905. év január 1-től 3, esetleg 6 évre irásbeli ajánlat útján bérbe adandó.

Bérelni szándékozók felhivatnak, hogy ajánlataikat „Uradalmi Igazgatóság Pápa“ cím alatt — ahol bővebb felvilágosítás is nyerhető — f. évi július 1-ig annál bizonyosabban adják be, mert a később beérkező ajánlatok figyelembe vételni nem fognak.

Ajánlattevők közül a szabad választást az uradalom magának tartja fenn.

Pápa, 1904. évi május hó 17-én.

Uradalmi Igazgatóság.

(Utánnnyomás nem díjaztatik.)

A világhírű francia

Delbeck & Co.

reimsi pezsgőborgyár
és a müncheni Hofbräu

magyarországi főlerakata.

BRÁZAY KÁLMÁN.

BRÁZAY KÁLMÁN.

Válogatott fűszerárúk, mindennemű bel- és külföldi csemegék, magyar és francia pezsgő-borok rum, thea, liqueörök, sajt, vaj, kassai, prágai, sonka, felvágottak, gyümölcsök stb. raktára.

BRÁZAY KÁLMÁN-nál
Museum-körút 23.

A hazai fürdők, kirándulók, fogadók, vendéglők és kávéházi üzletek, valamint az ajánlhatóbb cégek és beszerzési források.

UTMUTATÓJA.

Ezen rovatban mindazoknak, akik a lapot egész évre fizették elő, három sorig terjedő hirdetését egész éven át díjlanul közöljük. A három soron túl terjedő hirdetés minden szövege 4 fillerbe kerül. Nem előzetesen kap a hirdetés egész évre 10 korona, felévre 9 korona és negyedévre 5 korona és minden további szó 8 fillér.

- Budapest.** *Tarant Prokob* »Stefánia«-szállodája. VII., Murányi-utca 53. A keleti pályaudvar közelében. Olcsó szobák.
- Albert Viktor* vendéglője, Rökk Szilárd-utca 10. A vidéki főpincérek találkozóhelye. Olcsó magyar konyha, kitűnő borok.
- Schuster Hugó* éttermei (volt Plasztikon) Andrassy-ut 65. Elsőrangú éttermek és söröző helyiségek. — Ered. beszerzett tiszta italok. — Jutányos árak.
- Rapszky Zsigmond* kávéháza I., Döbrentey-tér 6. szám. Elsőrangú, legújabb kávéház.
- Klecker Alajos* vendéglő és éttermei. — Teréz-körút és Kemnitzer-utca sarkán — Termelőktől vett tiszta borok, magyar konyha.
- Vámos Dezső* »Hazám« kávéháza, József-körút 1. Népszínház-utca. Elsőrangú nagy éjjeli mulató separé egy óráig zene.
- Várady József* nagy étterme nyári és téli kerttel az általános ismert volt Lantos-féle, Teréz-körút 28. szám.
- Lakatos Gyula* Rökk Szilárd-utca 23. Nagy sörcsarnok és éttermei. Jó balatonvidéki borai és kitűnő magyar konyhája elragadtatja a közönséget.
- Nagy Lajos* elsőrangú, lelegegánszabban berendezett kávéház, Soroksári-utca 13. sz. a.
- Schreiber Hugó* (Boulevard) kávéháza, Váci-körút 24. — Nagy kávéház. — Az V—VI-ik kerületi elők. közönség találkozó helye.
- Ullis Lőrinc* »Árpád«-kávéház, Erzsébet-körút és Dohányi-utca sarkán. A fővárosi és vidéki főpincéri-kar találkozó helye.
- Commerce-Kávéház.* Tulajdonos Petrovits György, József-körút és Baross-utca sarkán. Elsőrangú kávéház.
- Fellegi Ede* »Elevátor-kávéháza« Ferenc-körút. Elsőrangú kávéház, esténként zenestély.
- Kisfaludy-kávéház.* Tulajd. Almásy Károly Teréz-körút és Szonydi-utca sarkán. Elsőrangú kávéház.
- Medikus-kávéház.* (Kmettyó Lajos tulajd.) Üllői-uton a klinika mellett. Elsőrangú kávéház.
- Szabaria-kávéház* (tul. Grünfeld Gyula). Dohányi-utca és Nyár-utca sarkán. Üzleti társak találkozója.
- Arad.** *Hungária-kávéház.* (Skergula Istv. tulajd.) Előkelő kényelemmel berendezett és Arad legnagyobb kávéháza a központban.
- Kolbay István* »Vadászkürt«-vendéglője és sörcsarnoka. Magyaros konyha, termelőktől vett valódi borok.
- Grünwald Simon* Korona-kávéháza, Árpád-tér 2. A pincérség régi találkozója. Egész éjjel nyitva, olcsó árak.
- Radó I.* Fiume-kávéháza a Szabadság-téren. Elegáns kávéház, a helybeli üzleti kartársak látogatják.
- Japán-kávéház* (Molnár Zsigmond tulajdonos). Fényes berendezésű keleti kávéház a városházzal szemben. Az elite-pincérkar találkozó helye.
- Kass Béla* éttermei és sörözője a Szabadság-téren. Termelőktől vásárolt tiszta borok. Olcsó konyha.
- Balaton-Berény.** *Fehér Sándor* »Magyar Tenger« szállodája. A Balaton partján. Pompás terasz-vendéglő a parton, szép kilátás, olcsó árak.
- Bárcs.** (Telep.) *Hoffmann és Krausz* »Garni«-szállodája az állomás mellett.
- Csáktornya.** *Friedl J.* Zrinyi-szállodája. Magyar konyha és termelőktől vett borok. *Veisz Lajos* »Othón« kávéháza a város központján.
- Horváth Géza* »Aranybárány«-szállodája. Étterem, polgári szoba (söröző). Olcsó magyar konyha.
- Eszék.** *Bohns M.* vendéglője a központban. Magyaros olcsó konyha, tisztán kezelt, valódi jó borok.
- Győr.** *Acél Miksa* Kisfaludy-kávéháza, a városházzal szemben.
- Buchler Lukács* Sárkánylyuk-vendéglője. Termelőktől vett borok, olcsó konyha.
- Fehér-Hajó* szálloda (Meixner Mihály tulajdona). Elsőrangú szálloda, étterem, sörözők — szemben a városházzal.
- Hungaria kávéház.* (Kuster Géza tulajd.) Elsőrangú kávéház a Baross-utcában.
- Németh Ferenc* »Erzsébet«-kávéháza. A helybeli és vidéki vendéglős és pincér urak találkozója. Olcsó árak.
- Prichler Mátys* »Arany postakürt«-vendéglője, Deák Ferenc- és Árpád-u. sarkán. Balatoni borok, olcsó konyha.
- Schuch Ferenc* vendéglője, Arany János-utca. Helybeli pincér urak borozója.
- Hévíz.** *Póca János* »Mexiko«-vendéglője. Télen-nyáron át nyitva. Olcsó vendéglő, termelőktől vett borok.
- Kolozsvár.** *Fekete L.* vendéglője a »Vig magyarhoz«, Olcsó magyar konyha, a Kolozsvárt megforduló üzleti kartársak kedvelt vendéglője.
- Gráf János* vasuti vendéglője. A kolozsvári közönség kedvelt kirándulója. Termelőktől vett erdélyi borok.
- Grün A.* »Budapest«-kávéháza, az üzleti kollegák találkozóhelye.
- Grand-kávéház.* (Gyárfás Dezső tul.) Elsőrangú kávéház. Kolozsvár központján.
- Hungaria-kávéház.* (R. Jth A. tulajd.) Vidéki üzletek találkozója.
- Központi szálloda.** (Nagy Gábor tul.) A város központján. Elsőrangú fogadó; éttermek és kávéház.
- Korona-kávéház.** (Heiman tulajdonos.) A vidéki pincér urak látogatják.
- Körmend.** *Heigl Ignác* »Kulesos«-vendéglője, Kulesos-utca. Termelőktől vett jó borok, olcsó konyha.
- Neubauer János* »Magyar Király«-vendéglője. Balatonmelléki jó borok, olcsó magyar konyha.
- Schek Ignác* »Korona-szállodája« a város főhelyén. — Étterem, söröző, kávéház.
- Komárom.** *Iff. Kass Gusztáv* »Magyar király«-szállodája, Előkelően berendezett fogadó a Dunaparton.
- Maitz Rezső** »Vigadó«-éttermei. Étkező és sörházi helyiségek, kitűnő italok, olcsó magyar konyha.
- Kis-Cell.** *Várkonyi Béla* »Hungaria«-szállodája, előkelő berendezésű fogadó, étterem, kávéház.
- Horváth József.* »Uj kávéház.« A helybeli elite-közönség találkozóhelye.
- Kaposvár.** *Mester J.* »Zrinyi«-vendéglője, az állomás mellett. Magyar borok, olcsó konyha.
- Löbl Mihály és fia* vendéglője a főutcán. Olcsó magyar konyha, termelőktől vett borok.
- Jósi-kávéház.** (Tul. Braun József). Rózsá-utca, szemben az indóházzal. Egész éjjel nyitva.
- Pelemann Péter* vasuti vendéglője. A városi közönség találkozója. Magyar konyha, kitűnő italok.
- Ratics J.* »Hazám«-kávéháza (volt Ósbudavár). Egész éjjel nyitva. Az állomás közelében.
- Tatár Gusztáv* »Korona«-szállodája. Elsőrangú fogadó. Termelőktől vett borok. Étterem, söröző és kávéház.
- Keszthely.** *Strauss Miksa* »Hullám« és »Korona«-szállodái, a város központján. Hullám a Balaton partján.
- Szieber József* vendéglője, Kossuth Lajos-utca. Balatonmelléki jó borok, olcsó magyaros konyha.
- Szabó Béla* kávéháza a város közp. Az idegenek és szakmabeliek kedvelt találkozóhelye.
- Zalaegerszeg.** *Domonkos Ignác* »Korona«-szállodája, a város központján. Étterem és söröző-helyiségek.
- Lugos.** *Csontos Gyula* »Központi sörcsarnok« a város közepén.
- Alsó-Lendva.** *Korona-szálloda.* (Neubauer János tulajd.) Elsőrangú fogadó, étterem és kávéház. Sajáttermésű borok.
- Reverencsits István* vendéglője. Olcsó magyaros konyha, termelőktől vett valódi szalai borok.
- Ferency József* vendéglője, (volt Poppel V.) A város főutcáján. Tisztán kezelt italok, jó magyar konyha.
- Miskolc.** »Korona-szálloda.« (Bokros Károly tulajd.) Elsőrangú fogadó. Éttermek, söröző és kávéház.
- Kispálya-vendéglő.* (Tulajd. Mayer József.) Saját termésű borok, magyaros konyha.
- Leifer Béla* »Polgári sörcsarnok« vendéglője. Jó magyar és olcsó konyha, termelőktől vásárolt kitűnő borok.
- Pannonia-kávéház.* (Ausländer Henrik és Gyula.) Előkelő berendezésű kávéház, a város központján.
- Papszt József* vendéglője és sörcsarnoka a Buza-téren. Olcsó polgári konyha, termelőktől vett borok.
- Perl Gyula* »Tüzoltó«-kávéháza. Az üzleti kartársak találkozó helye.
- Széchenyi-szálloda* és kávéház. (Tul. Kellner Lajos.) Üzleti kartársaknak olcsó, kedvezményes árú szobák.
- Nagybánya.** *Rumpold Gyula* »Nagy-szálloda«-ja. Elsőrangú szálloda, kávéház és étterem.
- Nagykanizsa.** *Szarvas-szálloda.* (Tulajd. özv. Tináji Lajosné). Elsőrangú fogadó, nagy kényelemmel berendezett szobák, elegáns étterem és kávéházi helyiségek.
- Gálovits András* »Polgár-egyleti vendéglője.« Kitűnő minőségű szalai termésű borok, olcsó magyaros konyha.
- Merkly János* vendéglője, Kinizsi-utca. Tiszta magyar konyha, termelőktől vett borok.
- Korona-fogadó,* tulajd. Bogenrieder József.) a főutcán. Étterem, sörház és kávéházi helyiségek.
- Bayer Gyula* vendéglője. Kossuth Lajos-utca. Termelőktől vett borok, magyaros konyha.
- Cár János* »Vaskapu«-szállodája. Jó magyar konyha és kitűnő italok.
- Nyitra.** *Pitzer és Hauser* »Hungaria«-szállodája. Elsőrendű fogadó. Magyar konyha, termelőktől vett borok.
- Nagyvárad.** *Karner Gyula* »Rimanócy« szállodája. Elsőrangú fogadó. Termelőktől vett borok.
- Pápa.* *Zsilinszky Lajos* »Griff«-szállodája. Elsőrangú fogadó, az utazóközönség kedvelt szállodája.
- Pécs.** *Abraham István* vendéglője, Szigeti-országot. Termelőktől beszerzett borok. Olcsó magyar konyha.
- Jakab Imre* vendéglője. Saját termésű »kutyogós borok«, izletes magyar konyha.
- »Vadember-szálloda«, (Mayer Lajos tul.) a város központján. Az utazók régi fogadója. Saját termésű borok, magyar konyha.
- Cserla Vince* »Magyar király«-szállodája. Söröző, étterem és kávéház. Olcsó szobák.
- »Hungaria«-kávéház és söröző (Schvare P. Ferenc tul.) Elsőrangú kávéház a város központján. Hideg buffé.
- »Pannonia«-kávéház. (Pintér N. János tul.) A város legelőkelőbb helyén. A helyi és vidéki pincér urak találkozója.
- Ferrih Lajos* vendéglője, Indóház-u. 21. (saját ház). Saját termésű borok, olcsó magyar konyha.
- Jenouay József* »Zöldhordó«-vendéglője Sörház-utca. Olcsó konyha, termelőktől beszerzett borok.
- Ladika István* vendéglője, volt »Schubert«-vendéglő. Budai vásártér környékének találkozó helye.
- Matákovits István* »Isten áldás«-vendéglője. — Pécs bánya-telepi termelőktől beszerzett borok.
- Radoeszy Imre** »Korona-szállodája.« Szigeti országot. Olcsó magyar konyha. Saját termésű kitűnő muskatály és asztali borok.
- Schnell József* vendéglője, Pálya-utca 1. A budai vásártérreik találkozó helye.
- Udvardy Sándor* »Turin város«-fogadója, Siklósi-országot. Jó hegyi borok, olcsó reggeli s ebédkoszt.
- Iff. Zidavits József* vendéglője, Makár-utca 7. sz. Saját termésű kutyogós borok, minden pénteken halászlé.
- Sümeg.** *Mesterházy Sándor* »Korona«-szállodája. Saját termésű jó borok, magyaros konyha.
- Talaber Károly* vendégfogadója a Bányához. Saját termésű borok mérése, kicsiny és nagyban.
- Szeged.** *Juránovits F.* »Tisza-szálloda.« Az alföld legszebb fogadója. Mind utcai szobák, télikert étterem és kávéház. »Fekete sas«-szálloda. (Ádám Odön szállodája és vig mulatója.) Olcsó szobák, étterem és kávéház.
- Szatmár.** *Pongrácz Lajos* vendéglője a kath. körben. Saját termésű érmelléki borok. Magyaros konyha.
- Sárvár.** *Ritter L.* »Korona-szállodája« saját termésű borok, olcsó jó magyar konyha.
- Szegzárd.** *Haspél József* »Szegzárd«-szállodája. Saját termésű szegzárdi borok, magyaros konyha.
- Székesfehérvár.** *Barnai Ignác* »Magyar király«-szállodája a város központján. Elsőrangú fogadó.
- Endersz János* »Fekete Sas«-szállodája. Étterem, kávéház. Saját termésű borok.
- Szombathely.** »Hungaria«-nagy-szálló. (Pösch Károly és Gyula). Elsőrangú fogadó a központban.
- Köhler György* vendéglője a barátok templomával szemben. Balatoni borok, olcsó konyha.
- Sopron.** *Krausz J.* »Fehér rózsá«-szállodája. Elsőrangú fogadó, magyar konyha, termelőktől vett borok.
- S.-A.-Ujhely** »Magyar Király«-szálloda. (Csernicky I. tulajd.) Előkelő étterem, söröző.
- Kovatsics-étterem és sörház.* A városház-épületben s a színházzal kapcsolatban. Olcsó konyha, kitűnő italok.
- Friseh J.* »Magyar király«-kávéháza. A helybeli és vidéki kartársak találkozó helye.
- Szolnok.** *Müller és Veszter* »Kossuth«-szállodája az állomással szemben. Olcsó vendégszobák, magyaros konyha.
- Szentes.** *Halász János* »Petőfi«-szállodája. Elsőrangú fogadó, kitűnő csongrádi borok.
- Temesvár.** . . . »Illits« . . . Hungaria nagy-szállodája, belváros. A délvédek lelegegánszab vendégfogadója. Étterem, télikert, söröző és előkelő komforttal berendezett kávéház.
- Hannold János* »Korona«-szállodája, a jözefervárosi indóházzal szemben. Olcsó magyar konyha, termelőktől vett borok.
- Gombás István* »Pacsirtamező«-vendéglője, a gyárvárosi indóházzal szemben. Györkönyi és szalai borok.
- Schubert Péter* »Struamadár«-szállodája Jözeferváros, közel az indóházhoz. Olcsó magyar konyha, tiszta borok.